

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félfévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,

VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Toth László könyvnyom-
dájában” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚT CZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Állattenyésztésünk a külföld előtt.

II.

A párisi közkiállítás egyik figyelemreméltó haszna volt, hogy az eddig kevésbé ismert francia marhafajokat megismertette; ott volt a hazai fajunkhoz némileg hasonló salersi, mely kitünő igássá alakult át; ott az angol Durham-fajjal méltán versenyző hizékony charolaise-i stb.

A kiállított számos fajnak szemlélete rendkívül érdekes volt minden nézőre nézve, nekünk pedig, miután marhatenyésztésünkkel sikra szállni nem tudtunk és nem is merhettünk, a kiállítás nemcsak érdekes, de tanulságos is volt.

Minden ország gazdaságának színvonala felismerhető a kiállított állatok minőségében, noha egy ország sem vonhatja ki magát egészen természeti viszonyainak befolyása alól. Az éjszakon, vagy délen, hegyes vidéken, vagy sikon, nedvdús legelőn, vagy sivar homokon nevelt marha közt mindenkor fen fog maradni a jellegző különbség. De, hogy a természetes határokon belől mivé tudta meglevő marhafajtáit nevelni valamely ország, mennyire tudott minőségök által az öntudatosan kijelölt cél felé közeledni, az az illető tenyésztők érdeme.

Minél fejlettebb gazdasági culturával, minél intensivebb földmiveléssel és gazdagabb iparral bir valamely ország, annál inkább látjuk háttérbe szorítottatni az igavonó marhát, mely a mivelendő terület csekélyebb terjedelménél fogva veszt fontosságában és látjuk helyébe lépni a gazdagabban fizető tejelő és az élelmezésre nevelt húsadó marhát.

Anglia óriási házi állataival első helyen áll; a nedvdús legelőben bővelkedő Hollandia és a hegyes ugyan, de szinte kitünő legelővel bíró Schweitz tejelés tekintetében egymással versenyeznek: mindkét irányban pedig ott küzd fáradhatatlanul Franciaország és úgy a húsrá és mint a tejelésre nevelt marhafajoknál nemcsak hogy az első rang felé közeledik, de majdnem elmondhatjuk róla, hogy új fajokat teremt.

Magyarország okosan tette, hogy marháival szerényen a távolban maradt. Kiállithatott volna ugyan néhány kitünő példányt hazánkra nézve megbecsülhetlen értékű gulyamarháinkból: de egy kis cifra elismerő okmányon, vagy érmen kívül aligha nyert volna egyebet a világversenyben. Ez az igás faj, mely extensiv gazdálkodásunk mellett, izmos, csontos testével, gyors járásával, silány takarmány mellett is meglehetősen erőben tartható szerény voltával, ránk nézve megbecsülhetlen: de Párisban legfeljebb kajla szarvait, értelmes homlokát, szép fehér szőrét bámulták volna és csekélyebb testsúlyánál fogva húsdállatnak, még csekélyebb tejelő képességénél fogva pedig tejelő állatnak el nem fogadtatott volna.

De nemcsak a világpiac igényeit vagyunk mi hivatva kielégíteni. Oda csak

akkor menjünk és azzal, a mikor és a miből itthon feleslegünk van. Igás marhánkra egyelőre még magunknak van szükségünk; a mi belőle hizlalás alá kerül, még jó piacra talál közelünkben is. E fajnak megváltoztatására semmi szín alatt se gondoljunk, csak nemesítésére, még pedig belső tenyésztés, egyre válogatott és egyre tisztábban tenyésztett nemes apaállatok minél terjedtebb alkalmazása által.

De Magyarország földje nemcsak síkságból áll, valamint a hosszú szarvú, fehér szőrű szarvasmarha sem egyedüli, bár speciális faja az országnak.

Az alföldi medencét soha sem fogjuk hollandi vizenyős legelőkké változtatni, melyeken hasig érő jó fűben javulhat a marha és mely után mennyiségileg ugyan sok, de vizenyős tejjel szolgál a hollandi tehén. Majd ha évtizedek multával a dunas és tiszaszabályozás harmadik stadiumában berendezett öntözési munkálatokkal kezünkben lesz a most annyiszor hiányzó eső, akkor majd szólhatunk az e téreken is netalán megváltoztatandó marhafajokról. Addig azonban adjunk hálát az égnek, hogy sovány legelőinkre is adott egy megélő, kitartó, derék marhafajt és neveljük azt egyre nemesítve.

Hanem ott van az éjszak-nyugatról kelet felé nyúló és éjszak-keletről délnek kanyarodó hosszú kárpáti hegylánc gazdag előhegyeivel és domboraival, mely nagy vidék némely része megközelíti Schweitzot zamatos és gazdag fűnövényzetével; akárhány megyénk van, melynek domborzati viszonyai versenyeznek Franciaországnak a marhatenyésztésben kiváló kerületeivel. — E vidékeken más az eredeti marhafaj, mely rokon lehet ugyan az alföldivel és csak a térrajzi viszonyok behatása alatt tért el attól: de melyben minden előfeltétel meg van arra, hogy szint oly nemes tejelő állatokká fejlesszük, minőkkel Franciaország dicsekedhetik.

Ide sem kell azonban importálni az anyagot, csak nemesíteni. Sok helyen már is megváltozott Magyarországon az egyes vidékek marhatypusa, az úgynevezett schweitziakkal való keresztezés által: csak hogy a fajváltoztatás, kevés kivétellel, kellő öntudat nélkül és a véletlennek túlságos befolyása alatt jött létre.

De e változások, még inkább pedig az okszerűen eszközölt nemesítések tanúsítják, hogy a fajfejlesztés sikerrel viható keresztül. Kellő megválasztásával az anyagnak, a schweitziak által is oly kitünően kezelt tenyészállatok közül szerzett bikákkal és folyton gonddal üzőtt beltenyésztéssel oly fajra tehetünk szert, mely az ország és vidék klimatikus viszonyaihoz simulva és ezek behatása alatt meg fogja adni felvidékünknek is azon constans állatfajt, milyennel más országok oly méltán dicsekedhetnek.

A húsrá való tenyésztést illetőleg ne hozzuk mi be a legkiválóbb angol hús-

állatokat, hogy itt, egészen eltérő viszonyaink közt, óriási pénz áldozatok mellett is korcs állatokká neveljük: hanem kövessük a francia eljárást, mely lassabban de biztosan vezet a célhoz. A francziák is csak elvéve vittek be Angliából és Schweitzból egy pár kitünő apaállatot, melyekkel a lehetőleg megfelelő anyák után folytonos szigorú megválasztás mellett, de egyúttal beltenyésztés alapján, több határozott és állandó marhafajt létesítettek. A schweitziak is nem az anyagot változtatták meg, hanem szintén okszerű beltenyésztés által iparkodtak a marhafajaikon méltán megrovott csontidomokat nemesíteni és a meglevő hibákat elenyésztetni.

Ezen út áll előttünk is. Okszerű tenyésztők, kik kellő takarmánnyal rendelkeznek, néhány nemzedéken keresztül oda vihetik, hogy állataik testi súlya és húsanysága a mostaninál jóval nagyobb legyen, valamint hogy marhaállományunk jó harmada okszerű vezetés mellett derék tejelő anyaggá váljék!

Jelentés

Keckemét sz. kir. város törvényhatósági bizottságának 1881. évi február hó 12-én tartott közgyűléséről.

Méltóságos főispán úr 9 óra 20 perczkor megnyitottak nyilvánítván az ülést, polgármester úr január havi jelentését a következőkben terjeszti elő:

I. A mult 1880-ik évi deczemberről elintézetlen maradt 291 ügydarab, folyó évi január hóban beérkezett 1035 = 1326; elintéztetett a tanácsban hátralék 9, folyó 351, tanácson kívül hátralék 11, folyó 634 = 1005 darab; elintézetlenül maradt hátralék 271, folyó 50, összesen 321 darab; az elnökséghez beérkezett 16 db., mind elintéztetett.

II. A városi pénztárba befolyt: deczemberi maradvány 3242 frt. 42 kr., háztartási alapba 4122 frt. 10 kr., törlesztési és iskolaalapba 16,935 frt. 16 kr., koldulási alapba 523 frt. 80 kr., kórházi alapba 763 frt. 96 kr., összesen 62,692 frt. 44 kr. Kiadatott a háztartási alaptól 37,578 frt. 85 kr., törlesztési és iskolai alaptól 18,572 frt. 6 kr., koldulási alaptól 350 frt. 65 kr., kórházalaptól 402 frt. 80 kr., összesen 56,904 frt. 36 kr., pénztárban maradt 5788 frt., takarékpénztárba tétetett 20,563 frt. 7 kr.

III. Királyi adó befolyt Keckeméten 3854 frt. 42 kr., kamat 97 frt. 83 kr., hadmentességi adó 606 frt., késedelmi kamat 10 frt. 66 kr., Bugacz-Monostorból 134 frt. 75 kr., késedelmi kamat 3 frt. 20 kr., Felső-Pusztaszerből 3142 frt. 57 kr., városi pótdó Keckeméttől 335 frt. 3 kr., Bugaczból 4 frt. 50 kr., végrehajtási költség 55 frt. 92 kr., hadmentességi adó után 11 frt. 66 kr., Monostorból 3 frt. 65 kr., összesen 8260 frt. 60 kr., bélyeg- és jogilleték czimen befolyt 3499 frt. 47 1/2 kr., kamat 48 frt. 22 1/2 kr., végrehajtási költség 27 frt. 36 kr., összesen 3575 frt. 6 kr.

IV. A rendőrkapitányi jelentés szerint január hóban a személybiztonság egyszer sem háborított meg. Lopás kettő volt, 6-án Gaal Pongrácz és Goldmann Ábrahámtól loptak el 21 szál kolbászt s három ludat, melyek még maig sem kerültek meg, pedig tudja a rendőrség, hogy már kiszűltek; 5-én Fr. Kiss János tanyájáról loptak el 6 javított sertést; a sertések a tulajdonosnak, a tettesek a törvényszéknek átadattak. Szegény ápolatott benn 76, künn 48, az élelmezés körül rendetlenség nem fordult elő.

V. Az egészségügy az előző hónapokéhoz hasonlítva kedvezőtlen volt. Született 140, meghalt 128 egyén, s a szaporulat csak 12. A kórházban

ápolatott 33 egyén, meggyógyult 12, javult 3, betegen távozott 2, meghalt 2, ápolás alatt maradt 14.

A hasznos háziállatok közül egy ló takonykórban, 5 lépfenében hullott el, 5 dr. szarvasmarha a lépfene áldozata lett; de a kór továbbterjedése az erélyes rendőri intézkedések által meggátoltatott.

A realizáló bizottság megkezdette működését és erélyesen folytatja; de sokkal több nehézséggel küzd, mint várható volt, s az eredmény sokkal csekélyebb, mint reméltük. (Azaz hogy sokáig pihentettük korteskedési ezéltől a régi adósságok behajtását, s azóta sok tartozás vált gazdátlanúvá, s most többé be nem hajtható, s a négyszáz ezer felé járó követelésből bejön majd egy százezer, a többiért hűséges szavazókat nyert a mélyen tisztelt mokra-kar; köszönjük szépen, s még hozzá az ilyen gárdák kárhóztatják a kormányt, hogy így prédál, úgy prédál, meg így veszteget, úgy veszteget, hát ez nem közkölségen való vesztegetés uraim egy szegény város kontójára, melyet annyi adósságba mokráltak, hogy most a háziadó mellett is alig vehet lélekzetet? Szerk.)

A közmunkakezelés körül annyi rendetlenség mutatkozott, hogy polgármester úr kénytelen volt a könyvelő-osztályt utasítani ennek rendezésére. (Mert mint tudjuk, még 75-ből is vannak hátra követelések, és be nem vezetett leszállított munkák; pedig úgy tudjuk, hogy ebben az ügyben is 6—7000 forint évi jövedelem forog kérdésben, s mégsem jutott eszébe a boldogemlékű székelyi tisztviselőségnek utána nézni. Utainkat drabantok, elszegényedett gazdák és iparosok dirigálták; a közmunka- és váltságdíj elfogyott, s az utak járhatlanok maradtak, a gazda nem szállíhatta be terményeit a piacra, a fogyasztó közönség nem elégíthette ki szükségletét még drága pénzen sem, mert a járhatlan utak miatt nem lehetett eleget szállítani. Ez is csak valami. Szerk.)

Polgármester úr ezeket látva, az úti-biztosi hivatal részére helyesebb s könnyebben áttekinthető könyveket rendelt, s az utak jókarban tarthatása és szakszerű építése és javítása érdekében ajánlatba hozta, hogy azoknak rendezése érdekében szervezzen a közgyűlés egy segédmérnöki állomást 600 frt. évi fizetéssel, és ezen segédmérnök vezesse az utakon szükséges munkákat felelősség terhe alatt; azon időben pedig, midőn az utakon künn dolgozni nem lehet, nyujtson segédkezet a teendőkhöz túlhalmozott mérnöki hivatalnak, s a járdamagasság kitézése is legyen ugyane mérnöksegéd feladata, s így megtakarítván a 3 frt. napdíj, mit e munka végzéseért egy magánmérnök követelt, kifizettetik az állandó mérnöksegéd 600 frtja, s mivel polgármester ezen állomásra még Székelyi Sándor úr személyében egy általunk e téren előnyösen ismert egyént is tudott ajánlani, a közgyűlés teljes megnyugvással szavazta meg a 600 frt. évi fizetést, és egyhangúlag meg is választotta Székelyi urat útfelügyelő mérnök-segédnek.

Végre elfogadja a közgyűlés polgármester úr azon tapintatos indítványát, hogy a Szentkirály, Borbás és Alpár puszták után váltságdíj czímen fennlevő hátralékoknak csak hatos kamatja vétesék fel a biztosítási betáblázásoknál s a hetedik kamat betáblázatása miatt ne zaklattassanak a felek, mivel ezen hetedik kamat csak az 1879-ik évi december 22-iki közgyűlésen rovatott rá a felekre, s a régi szerződéseken csak a hatos kamatok vannak fölvéve, s ezen egy kamat miatt

külön betáblázatással terheltetnének a felek, polgármester úr pedig úgy van meggyőződve, hogy azon feleknél, melyeknél a hatos kamat kellően biztosítva van, biztosítva van a hetedik is betáblázás nélkül is.

Ezzel véget érven a polgármesteri jelentés s a vele kapcsolatban levő indítványok elintézése, áttér a közgyűlés a felsőbbbségi leiratok meghallgatására és a tárgysorozatban előirányzott ügyek tárgyalására, melyek közül mint legfontosabbakat a következőket emeljük ki:

Olvastatván a tasi-ér csatornája építéséhez közmunka kirendelése iránti kormánybiztosi felhívás, melyben határozott kijelentése kívántatik annak, hogy a város közönsége mivel és mennyivel kíván a munka végrehajtásához járulni, ezen a Szentkirály, Borbás és Alpár pusztáinkat legközelebből érdeklő tárgy akként intéztetett el, hogy a társulat készítsesse el a csatornát, és tudassa a várossal, hogy mi költség esik rá, s a város hajlandó a reá eső részt, ha a szükség úgy kíváná, előlegesen is kifizetni, s ez eddig rendén van, mert a mi földjeinket más nem köteles ingyen megszabadítani az azokat elborító víztől, a birtokosok, kiknek földén a csatorna átvezettetik, kinyilatkoztatták, hogy addig nem engedik az ásót földjükbe szúrni, még a kisajátítási ár lefizetve nem lesz, ez is rendén van, de nincsen rendén az, hogy az egyes felek a várostól 86 frt. 21 kron nyert földéért most a kisajátítási alkalmával három vagy négyeszeres vételért kívánják, s ezen nyereséget általunk kívánják kifizettetni, kiknek a szentkirály-alpári földekhez semmi köze, mert a munka és kisajátítási díjak minden esetre a közpénztárból, és így mindnyájunk zsebéből fognak kifizettetni.

Az ágasegyházi és solymosi nádtermés az 1880. évben szépen jövedelmezett, mert Ágasegyházán 19 részletért 77 frt. 52 krajczárjával 1478 frt. 50 kr. jött be, míg a megelőző 1879-ben ugyanezért csak 709 frt., tehát 969 frt. 50 krral kevesebb; a solymosi rétben eladatott 9 részlet 44 frt. 72 krjával, s hozott összesen 402 frt. 48 krt, ez a rét 1879-ben a zúz és hó által összezúzatván, semmit, 1878-ban pedig csak 245 frtot, tehát szintén 157 frt. 48 krral kevesebbet jövedelmezett, és e szerint az idej bevétele 926 frt. 98 krral több a megelőzőkénél.

Kovács Antal tanító özvegye részére a tanfelügyelő úr évenként 82 frt. 66 kr. nyugdíj pótlékot követel a várostól; ezen ügy, mely már annyiszor tárgyalatott, a jogügyi bizottsághoz utasított véleményes jelentés végett.

A városi képviselőtestületbe a bizottsági tagok megválasztása márczius 20-ik napjára tűzetett ki.

Az árvaszék évi jelentését, melyből kitűnt, hogy az 1880. évben beérkezett 5041 ügydarab, mind elintéztetett, a közgyűlés teljes meglegedéssel vette tudomásul.

Olvastatván a ref. egyháztanács átirata, melyben a város részéről megígért 4-ik tanár fizetésére az 1200 frt. folyóvá tételét sürgeti, az ügy tárgyalásánál bőséges alkalmunk volt a ref. egyház átirata érdekében harcoló szónokok beszédéből meggyőződni, miszerint az említett egyház az akademia minden terhét a város és szuperintendentia által kívánja viseltetni, s ő maga csak a fentartó czimével kíván dícselkedhetni, s mindig arról panaszkodik, hogy semmije sincs, semmit sem áldozhat, mi hajlandók vagyunk ezen állítást részben el is hinni, mert biz ott nem sok lehet, a hol a pénz-ügy bannak, mint a megelőző években a ref.

egyháztanácsnál bántak, de ennek talán nem épen a jogakademia volt az oka, hanem egészen más tényezők; s ennélfogva talán nem is egészen jogos az egyháztanács követelése, s mint nem jogos követelés elutasított mindaddig, míg az egyház határozottan ki nem mutatja, hogy mily áldozatot kész ő hozni a maga részéről, valamint érvénytelennek nyilvánított az egyháztanács azon nyilatkozata is, hogy ő nem akarja tovább fentartani a jogakademiát; mert őt az előbbi szerződés kötelezi a fentartás költségeit viselni mindaddig, míg a másik két fentartó társ a szerződést felbozítottak nem nyilvánítja.

Ezzel a gyűlés néhány magánérdeklő tárgy elintézése után végetért.

Néhány szó a „Gazda-kör“ céljáról.

Mint bármely új eszmének, indítványnak vagy új ténynek akadnak bírálói, úgy az általam megpendített és már tényleg alakulóban lévő „Gazda-kör“-nek is akadtak bírálói. Vannak, a kik a megpendített eszmét a legrokonszenvesebben fölkarolják s a kivitelben elősegítik, de viszont vannak olyanok is, a kik a legnemesebb gazdasági czélt politikai fogásnak tekintik, s végre vannak olyanok is, a kik a gazdák egyesülését elég rossz akaratúlag oda magyarázzák: hogy azok így akarnak magukat a néposztályok fölé tolni a végből, hogy már számarányuknál fogva is a vezérszerepet magukhoz ragadhassák. — E nézetek — mint értesültem — csakugyan léteznek, s e miatt szükségesnek tartom az érdekeltek megnyugtatására s a balitéletek megszüntetése végett a „Gazda-kör“ céljait ismertetni.

A „Kecskeméti Gazda-kör“ alakul először azért: hogy a gazdaközönség egy oly társas körbe vonassék, a melyben otthonosan találja magát, s a jó barát a jó baráttal társalogná, azonos foglalkozásukat beszédtárgyává tegyék; ha pedig ott bárki is, valami jót, üdvöset tud felhozni, azt összes gazdatársával közölhesse, szóval társas eszmecsere útján gazdaszatunkat fejlessze. Hogy erre nagy szüksége van a gazdaosztálynak, azt hiszem, bizonyítgatnom felesleges, mert mindenki belátja, hogy a mai korban csak egyesülés útján lehet biztosabb eredményt felmutatni.

A második cél, a miért a „Gazda-kör“, alakul a gazdaközönség társadalmi fejlesztése. Ugyanis ez a kör lesz a gazdák azon gyűlhelye, hol hasznos olvasmányok által lelkeket művelhetik, tapasztalataikat gyarapítják, vagy szolid társasjátékokban szórakozást lelhetnek... de fiatal gazdáink s gazdaifjaink is ezen körbe vonatván, az idősebbek, illetve az apák szeméi előtt fejlődjenek. — Azt hiszem, ez ismét olyan cél, a melyért minden jóérzésű embernek lelkesülnie kell és íparkodnia azon, hogy a cél mihamarabb elérjék.

Harmadik cél, a miért a „Gazda-kör“ alakul az: hogy a gazdák saját érdeküket — mint testület — nyomatékkal védhessék; mert vannak esetek, hogy a gazdaközönség nagy sérelmet szenved úgy a közigazgatástól, mint a törvényhozástól. Ilyen esetekben egyes ember, bármily igazsága legyen is, vajmi ritkán talál orvoslásra! ellenben ha az érdekeltek tömörülnek és így mint testület lépnek fel az illető védelmére, inkább meghallgattatik s a sérelem hamarabb nyerhet méltányos orvoslást. — Hogy ez ismét olyan törekvése a „Gazda-kör“-nek, a miért nem kárhóztathatja senki, mondanom szintén felesleges, mert úgy vagyok meggyőződve:

TÁRCZA

Az egyetlen leány

Elbeszélés

Irtá Beliczay Jónás

(Folytatás)

— Legyen nyugodt nagyanyám — mondá kis vártatva — az az idő, a mikor még változásnak voltam alávétve, már letelt s ezentúl nem sokkal lehetek jobb, vagy rosszabb, mint a milyen most vagyok; miként lehetnék én dölyfös, vagy gögös? nálam nem szólás-mondás, hanem meggyőződés, ha nagyritkán csekélységet említem, s látva milyen törpék az úgynevezett nagy emberek, bizony isten! elalszik bennem minden nagyravágyás. Mutasson nekem oly tért, nagyanyám! a hol az emberek irigysége el nem ér, rágalma meg nem ró, s én reggeltől estig fogok dolgozni. Festettem, akkor azt mondták kár a vászonért és festékért, zeneművet szerkesztettem, azt mondták, hogy fogalmam sincs a hangjegyről, beálltam pártembernek s az ellenpárt azt hangoztatta, hogy kapa s kasza és nem zászló és íróttal — mert vezérezikket is irtam — való a kezembe. Megkövettem a tanácsukat s kimentem birtokunkra kapálni és kaszálni s mit mondtak? azt, hogy a szegény embertől elveszem a napszámot. Ha tartottam magamnak paripákat, azt mondták henczegek, ha nem tartottam, azt, hogy fősvénykedem;

mikor ebeim nagy számmal voltak, az volt a baj, hogy a költséget nem inkább gyermekek nevelésére fordítottam, mikor a létszámot kevesebbettem a sportnak adtam halálos döfést. Én nagyanyám! a molnárról, fiáról és szamaráról szóló példázatot valóban megtörtént dolognak tartom s nagyon sajnálom, hogy nincs fiam, a kivel az emberek irigykedő rágalmozásáról hasonló módon meggyőződjem. Mit tehetek én arról, hogy Belgrádyéknak Mavis Leo jobban tetszett, mint én? s az igazat megvallva, bár élehetetlennek tartom, nagyon nehezemre esnek a bizonyítás. Minden embernek van fényoldala, melylyel tündököl s hatni tud s így hihetőleg Mavisnak is volt és van. S mivel tudom, hogy ki vagyok, s tudni vélem azt is, hogy ki ez a Mavis Leo, inkább vagyok Belgrády Juliska nélkül Galanthay Boldizsár, mint volnék vele Mavis Leo, azt elhiheti.

Ezt elmondva fölkeltem helyéről s felindulását csillapítani kiment a folyósóra. Nem volt szüksége öngazolásra s ha bár nem volt dölyfös, önérzete ellenz magát Mavissal párhuzamba állítania; de a szó elragadhatta volna s a kicsinyeskedés, mely az öndicsőítésben nyilvánul, nem volt hibája; nem szorult a mások véleményére s azért beérte öntudatával, jóllehet tudta, hogy a jó véleményt nem magunknak, hanem másoknak kell rólunk terjeszteniök. Norfolkne benn maradt a szobában s gondolkozott a fölött, a mit unokájától megtudott?

— Tehát kikoszaratták? — mondá magában, — no az Isten áldja meg őket érte; mennyi ostobaság mindkét részről! de azért még sem kellett volna ki-

koszarazni. És ez a Mavis szerencsés vetélytárs! csaknem hihetetlen; egy élehetetlen rongy ember, a ki tanulásával tönkre tette érette mindenüket fölázdozó, most földönfutó szüleit s a kinek maholnap a fenyítő-törvényszékek gyülik meg a baja, mert a kliensei javára beszédett pénzeket elkölti. Vagy nem volna igaz, a mit rokonuk mondott? ha ez nem igaz, az mindenesetre igaz, a mit az ügyvédhez forduló oláhosi emberek mondtak, a kik nem tudták máig sem megkapni pénzüket, melyet a természetük megvevő kereskedő az ügyvédnél letett és Finkelstein Salamon a híres uzsorás miatt hagyta ott? azt mondta nincs vele meglegedve, mert kétszeresen veszi meg rajta a perköltséget s a beszédett pénzek nagy részét kényszerkölesönként fölveszi s még kamatot sem fizet. Karvalyi és társa ezégnék sem ügyvéde többé s a házi orvos arról panaszkodott, hogy lakója ellen bérleti összeg iránt indított keresetével elutasította, költségeit mindazonáltal megfizettette s minthogy a per elvesztéséről nem értesítette, egy napon váratlanul végrehajtást intéztek ellene s nejt e szegény miatt két hétig láz gyötörte. S a mi külsejét illeti, e tekintetben sem mérközhetik Boldizsárral; unokája nem mondható ugyan szépnek, de arca, minél tovább nézik, annál megnyerőbbé válik, míg Mavisnál megfordítva áll a dolog: az ember szépnek tartja; de jobban vizsgálva, arczáról olvadni látszik a szépség s otromba vonások tűnnek szembe, melyek a koponyának feltünővé váló idomtalán dudorai s mélyedéseivel együtt az egész főnek majd tigris, majd majom fejére emlékeztető alakot adnak

hogy úgy testületet mint egyes embert, csak becsülni lehet azért, ha létjogát tisztességes és igazságos úton iparkodik megvédeni.

A „Gazda-kör“ czélját röviden előadtam. Itélje meg ki-ki: lehet-e ebben a politikának vagy más önző célokknak csak árnyalata is? Legyünk őszinték s valljuk be lelkiismeretesen: hogy a czél nemes és világos!

Azt hiszem, hogy e néhány szó érthetővé teszi a „Gazda-kör“ czélját. — Szent czél az! n. é. közönség, mely ha eléretik, nemcsak a gazdaosztályra, de Kecskemét város bármely osztályára csak jó hatással lehet. A „Gazda-kör“ iparkodik majd odahatni: hogy maga iránt rokonszenvet keltsen úgy előjáróinál, mint bármely foglalkozású néposztálynál, mert tudja azt, hogy egészséges társadalmi élet és vagyonosodás csak ott fejlődhetik, a hol a különböző foglalkozású egyének egymást megértik és egymás iránt tisztelettel viseltetnek.

Tassy László.

A kecskeméti kir. törvényszék s a területén levő kecskeméti, nagykörösi, czeplédi, félegyházi s kunszentmiklósi kir. járásbiróságok 1880. évi

ügyforgalmi kimutatása.

(Folytatás.)

II. Kecskeméti kir. járásbiróság.

Beadvány érkezett folyó évben: elnöki 147, polgári 6311, bűnügyi 2627, összesen 9085; elintéztetett 9033, elintézetlen maradt 52.

Ügyek. 1. Polgári osztálynál.

Sommás per. Mult évről folyamatban maradt 53, folyó évben érkezett 863, lett 916, folyó évben befejeztetett ítélettel 509, végzéssel 184, egyességgel 140, folyamatban maradt 83.

Örökösödési ügy. Mult évről folyamatban maradt 19, folyó évben érkezett 12, lett 31, folyó évben befejeztetett 14, folyamatban maradt 17.

Folyó ügy. Érkezett 585, elintézetlen nem maradt.

Felelbiteli ügy. Felterjesztetett a semmitőszékhez 55, másod-harmadbirósághoz 213; leérkezett a semmitőszéktől a semmiségi panasznak helyt adó határozat 15, a semmiségi panaszt elvető 35; a másodbiróságtól leérkezett helybenhagyó határozat 105, megmástitó 25, feloldó 24; a harmadbiróságtól helybenhagyó határozat 32, megmástitó 18, feloldó 1.

2. Bűnügyi osztálynál.

Bűnvizsgálat. Mult évről folyamatban maradt 8, folyó évben érkezett 70, lett 78; folyó évben befejeztetett 67, folyamatban maradt 11.

Kihágási ügy. Mult évről folyamatban maradt 68, folyó évben érkezett 483, lett 551; folyó évben befejeztetett vizsgálat megszüntetése által 123, ítélettel 307, folyamatban maradt 121.

Folyó ügy. Mult évről folyamatban maradt 2, folyó évben érkezett 146, lett 148; elintéztetett 144, folyamatban maradt 4.

Felelbiteli ügy. Felterjesztetett 83, leérkezett helybenhagyó határozat 60, megmástitó 2, feloldó 2. (Folyt. köv.)

Színház.

Azon egyhangúságot, mi Lászy úr társulatának játékkrendjét oly unalmassá tevő, a héten némileg megbontotta Solymosi Elek úr, a budapesti népszínház tagja, az által, hogy bemutatta, minő egy

ahhoz képest a mint oldalról, vagy szemtől-szembe nézik. Hangja érdes, ha erősebben beszél, csaknem fülsértő s természetben több a nyers öserő, mint a szerzett gyakorlati ügyesség; mindent összefoglalva Mavis jóval kevesebb mint a mennyinek a hir mondja s maga-magát tartani látszik.

Ez volt az eredmény, a melyre Norfolkne figyelembe véve mindazt, a mit látott és hallott, jutott s jutnia kellett; nem volt elfogult a saját unokája iránt, hanem ismerte a világot s az embereket s birt azzal a fantáziával, a mely jellemző vonásokból meg tudja magának alkotni az egészről a képet s a mi fő, helyes tapintattal mindenütt kiérzé a lényegest. De mit használt mindezt? Juliska azért mégis csak Mavis Leo neje lett s unokája mint eddig volt ezentúl is nőtelen maradt. Nagyanyja sajnálatlalt nézte unokáját, a ki örökölni látszott tőle azon képességet, hogy az emberi lelket jellemző alapvonásokat fölismerje, de belátta, hogy itt nem segíthet s erélyesebb ösztönzéssel csak szándékának ellenkezőjét érné el. Boldizsár nagyon magára volt hagyva, mert úgy akarta, s így ott is magára hagyták, a hol segítség nélkül semmire sem mehetett; tetteiből következtetve maga is vágyott családi boldogság után, de mit várhatott, feltéve, hogy igénybe vette volna nagyanyja segítségét, a ki őt kivéve senkivel sem állt bizalmas lábbon?

Galanthay keserőségét elfeledni néhány nap mulva külföldre ment.

(Folytatása következik.)

fővárosi rekedt színész. Tessék elhinni, annival kevésbé valánk rá kíváncsiak, mert a fővárosi rekedtséget volt már szerencsénk ismerni Tamási úr szivességéből, kiről köztudomású, hogy akkor megy vendégszerepelni, ha rekedtsége miatt otthon épen nem vehetik hasznát. No de mi azért megneztük Solymosi urat, s nem annyira rekedtségén s nátháján esodálkoztunk, mint inkább azon, hogy egy — s ezt a vidéki paraszt publicumnak úgy vágják szeme közé, csak úgy suhog — quondám fővárosi comikus, hogy nem áttal fellépni olyan mis-más szerepekben, mint Janesi a „Tündérbaj“-ban és Hanzit a „Két testvér“-ben, s nem restell a közönség elé lépni, a mely előtt ilyen darabokban való fellépése helyesen értelmezve annyit tesz: bolondnak a fapénz is jó, cseréljünk tehát, tisztelt publicum, te add ide a te jó pénzedet, én majd adok neked helyette igazán nekedvaló „Janesit“, „Hanzit“. — Vagy valóban igaz volna a mentség, hogy Lászy úr társulatával azokat a darabokat nem játszhatja el, mikben a népszínház közönségét szokta gyönyörködtetni? Akár miként legyen azonban a dolog, mi kötelességet gyakorlunk az illetén szédelgősszerű eljárás megrovásával, és kérjük az igazgató urat, hogy saját jó hírneve érdekében, ne engedjen tért többé e fajú vendégjárásnak. Hozzon vendéget, ki bármely téren többet bir mutatni társulata tagjainál, jó neven vesszük s a közönséget igyekezzünk rábírnunk a pártolásra, de válogassa meg az előadandó műveket s a várt pártolás fejében nyujtson valódi műélvezetet. Az előadott darabokról különösen alig van mit mondanunk, de sorrend kedvéért felemlítjük, a mint következnek.

Pénteken február 11-én „A kornevilli harangok“ ismert és kedvelt operette adatott, mely a vendég rekedtségét leszámítva, eléggé jól ment. Közönség nagyon gyéren mutatta magát.

Szombaton február 12-én „A tündérbaj“ francziából magyarosított bohózat 3 felvonásban. A színház mintegy felében megtelt, daczára a kaszinói estélynek, mely sokakat elvont a színháztól.

Vasárnap február 13-án „Két testvér, vagy Hanzit szerelme“ czim alatt egy népies szimfónia kereszttelt valami került színre, először és utoljára, mint érdemli az olyan férezelmény, melynek szerzője sem meri magát a színlapon megnevezeteni. A színház minden zugában megtelt s fenhangan zúgolódt az elibe tálalt kófiéz miatt.

Hétfőn Solymosi úr bucsú-fellépteül és jutalmára a „Kapitány kisasszony“ adatott, és pedig a társulat minden tagjának dicséretére legyen mondva, oly kifogástalanul, annyi preczisióval, hogy Solymosi úr akár odahaza a népszínházban érezhette magát. Illik is, hogy ha már a vendég saját tetszésétől függőleg választott két rossz darabbal megrontotta a közönség kedvét, ők tegyék jóvá egy összevágó jó előadással. Megtevék, éljenek! Kedden nem volt előadás.

Szerdán február 16-án a nagy számfejtő kicsinyke Frank Mór mutatta be inkább casinoba való ügyességét, s játszva mondott el olyan nagy számokat, melyeket a közönséges halandó csak mesékből ismer. Tapsot aratott, de haszna nem igen volt belőle, mert publicum nem volt. A számfejtést megelőzte „A szikra“ 1 felvonásos vigjáték, melyben a Somogyi-pár és Vécsey Anna feladatukat kitűnően oldották meg. Végül az „Apát keres“ czimű szintén 1 felvonásos vigjáték fejezte be a mai előadást, melyről egészben annyit jegyzünk meg, hogy ez is azon jó előadások közé tartozik, melyekben Lászy úr társulata igen gyakran, mondhatni rendszeres szokta magát kitűntetni.

Csütörtökön február 17-én a „Titilla hadnagy“ czimű operett adatott harmadizben, csekély számú közönség előtt.

Pénteken február 18-án „Bouquillon, vagy ki hát az apja?“

UJDONSÁGOK.

— **Bankházi Ács Károly** úr, a helybeli ref. főiskola egykori kitűnő növendéke, most nemeskeblű pártfogója, — ki az irodalom terén is, mint a „Magyar, Német, Olasz, Román, Cseh-tót és Szerb szöveggyűjtemény“ írója, a „Román Költészet Virágai“ hazai nyelvünkre átültetője stb. ismeretes, — a nevezett főiskola növendékei közt több évtized óta fennálló s ha jól értesültünk, épen előnevezett és tanuló társai Jókai Mór stb. által alakított „Irodalmi önképző-kör“ javára alapítványul 100 frtot (mint pár év előtt a jogász segélyező-egylet javára is) és 2 db. aranyat küldött a czélból, hogy ezen a kecskeméti takarékpénztárnál 6%-ra elhelyezett 100 frtnak évi kamatai évenként, a 2 db. arany pedig mielőbb pályaművek jutalmazására fordíttassék. Hála a nevelésügy lelkes barátjának, az önképzés, előretörékvés s tökélyesbülés — jó példa, kezdeményezés, áldozatkészség s ösztöndíjalapítás által is — előmozdítójának! — A két megnevezettre vonatkozólag még curiosunként megemlítendőnek véljük, hogy — mint tudjuk — a főiskola birtokában van a többek közt a derék

adományozónak Jókai M. által itteni tanuló korokban festett egy arcképe, mely J. M.-nak első olajfestvénye, s mint ilyen, igen természetesen a hírneves költő költészetének teljességgel nem megfelelő pendesit-ja, s melyre Karika J. akkori egyik főiskolai tanár élezesen jegyző meg, hogy: „a bajusza ad vivum van találva“. De azért csak unicum ez a maga nemében; mert nincs képtár az országban, mely Jókainak csak egy festvényét is, annival inkább első festvényét bírná s felmutathatná. S ha a könyvnyomtatási incunabulumok, több példányban létezésük s belbecsük jelentéktelensége daczára is, ország- s világszerte becsesek: épen úgy becses nekünk is jeles költőnknek, különösen mint főiskolánk nagytehetségű egykori növendékének, itteni tanuló korában a festészet terén tett ezen első kísérlete; annival inkább, mert az épen ezen főiskola másik szép tehetségű egykori növendékének, most nemes szívü pártfogójának, arcképet tárgyazza.

— **A törvényhatósági bizottságból** a következők lépnek ki: az I. kerületben: Héjjas István, Pethő Ferencz, id. Kéri Ferencz, dr. Szeless József, Laukó Károly, Szél Lajos, Szenté Varga János, Dékány István tanár, Szalontay Elek, Deák László, Nagy Sándor, Györfv Balázs; a II. kerületben: Szalkay Gerő, Ötvös János, Csikay Mihály, Fördös Lajos, Parragh Gedeon, ifj. Nagy Lajos, Pátkay József, Szappanos Szabó Pál, Priekkel Gáspár, Dékány Imre, Pór István; a III. kerületben: Csabai József, Valk József, Balog János, ifj. Szabó László, Bagi Lajos, Bódogh Zakar, ifj. Kovács Gábor, Csabai Mihály, Móczár András; a IV. kerületben: P. Fekete János, dr. Dékány Ráfael, Politini János, id. Máté László, ifj. Sándor László, dr. Kecskeméti Lajos, Szekeres Ferencz, Fekete István ügyv., Dömötör Károly, Csorba Menyhért, Fekete István. A kilépő bizottsági tagok helyébe a választás f. évi márczius hó 20-án lesz.

— **A kecskeméti jótékony** négyülethez egy szegény özvegy asszony folyamodott legközelebb, előadván, hogy a kenyérkereső férj elhalt s 7 árva gyermeket hagyott maga után, de ezenkívül valami Varga nevű őrmester szintén 3 kis gyermeket hagyott nála, azt ígérvén, hogy azokért havonként ellátási díjat fog fizetni. De három hó elmúlt, s azóta Varga őrmesternek se hire, se hamva. A négyület küldöttsége megvizsgálván az ügyet, rögtön ruhával látta el az árvákat s az elhelyezésükről való gondoskodást magára vállalta.

— **Gyászrovat.** Csilléry Kálmán, félegyházi albiró és Tormássy Mihály kir. törvényszéki bíró fájdalmas szívvel jelentik szeretett neijének, illetve felejthetlen leányának, Csilléry Kálmánné, szül. Tormássy Teréziának elhunytát, ki hosszas betegség után f. hó 16-án élte 26-ik évében jobb létre szenderült. Vigasztalja a mélyen megsomorodottakat az általános részvét, melyben őszintén osztozunk, s adjon az Eg erőt a fájdalmak elviselésére; a boldogultnak pedig örök nyugalom! — Lapunk mult számából pedig tévedésből maradt ki azon gyászos eset fölemlítése, mely ifj. Nagy Lajos ügyvéd barátunkat és családját nyolcz hónapos kis leányuk hirtelen és véletlen történt elhunytá által sújtá. Nehéz ugyan a vigasztalás, de Isten akaratában megnyugvásban kell azt keresni; mert az Úr adta, az Úr el is vette, legyen áldott szent neve érette!

— **Helyi laptársunk** egy az iparos- és kereskedő ifjúság által létesítendő dalegyletről tévén említést, ennek valószínű indokául azt hozza fel, mintha azok az ú. n. úri dalegyletből ki volnának zárva. Illetékes helyről vett felszólalás nyomán felvilágosításul meg kell ezzel szemben jegyeznünk, hogy a műkedvelői énekhar különben sem nyilvános testület, hanem csupán szórakozás és kellemes időtöltés végett összeállt magántársulat, s hogy annak a társadalmi állás különbsége nélkül tagja lehet minden értelmes, feddhetlen jellemű, zenéértő vagy legalább is kottaismerettel bíró egyén. Azonban ha az iparos és kereskedő ifjak nyilvános dalegyletet akarnak létesíteni, ezt csak helyeseltethetjük, miután a műkedvelői énekhar különben is oly teljes egészet képez, hogy tömegesebb fölvétel lehetősége is ki van zárva. Alakuljanak tehát dalegyletté, de más indokból s nem abból, mintha innen ki lennének zárva.

— **A mult hét** minden napja kedvezett a jég-sport kedvelőinek, a hőmérő mindig 0-on alul állott, s így kitűnő volt a jégpálya, melyen kellemes órákat el lehetett tölteni, mert nem volt soha maró hideg.

— **Lapunk mult számában** közölt „Similis simili“ feliratú czikkünk — mint tudomásunkra jutott — téves magyarázatokra szolgáltatván okot, az igazság érdekében ezennel készséggel kijelentjük, miszerint fentebbi feliratunkkal N. D. és T. A. ügyvéd úr között egyáltalában nem a bűnösség szempontjából kívántunk hasonlatot és párhuzamot vonni, mert ily alaptalan vádaskodásra nevezett ügyvéd úrnak előttünk ismeretes multja bennünket fel sem jogosított. Hanem igenis sem többet, sem kevesebbet nem értettünk az alatt,

mint azt, hogy a kik egyforma foglalkozás és életmód, valamint a szélsőségekbe vitt politikai rajongás és elvokonság miatt egymáshoz közeli viszonyban állanak, tehát bizonyos tekintetben egymáshoz hasonlóak, azok egymásnak még akkor is védelmére kelnek, midőn az erkölcs- és jogérzet az ellenkezőt diktálja.

— **A kecskeméti iparos ifjúság önképző-egylete** saját pénztára javára február hó 13-án táncestélyt rendezett a következő eredménnyel: az összes bevétel a felülfizetésekkel együtt 97 frt. 80 kr., kiadás 72 frt. 84 kr., maradvány 24 frt. 96 kr. — Felülfizetni kegyeskedtek: Molnár Imre úr 3 frt., Szabó László úr 1 frt., B. Tóth László 1 frt., ifj. Kocsák Sándor 1 frt., Nótha János 1 frt., Lehota András 50 kr., Bognár János 40 kr., Tantó J. 20 kr., Mészáros K. urak 20 krral. A tisztelt felülfizető uraknak az egylet nevében köszönet nyilvánítatik. *Herczegh Károly*, egyl. jegyző.

— **Két álarczos-bál.** Folyó hó 15-én álarczos-bálat rendezett az olvasókör helyiségében a két Bajlós-testvér azon jó remény fejében, hogy bankóval tömött erszénnyel fognak Kecskeméttől búcsút venni; a hiu reménység azonban megcsalta őket; mert a fényesen díszített báteremben összesen 18 mondd tizenhatszáz álarczos egyén s harmincz vagy negyven néző közönség gyűlt össze. Az álarczosokon nagyon észre lehetett venni, hogy legnagyobb részben még most láttak először életükben álarczos-bálat, mert a tánczolásán kívül egy sem tudott mást, s a mulatás végtelen unalmas és egyhangú volt. A második álarczos-bálat Andris a helybeli első zenebanda vezére rendezte Beretvás szállójában; de ez még kevésbé sikerült mint az előző. Mi örömmel közöljük e két bál bukását, mert arról győz meg bennünket, hogy józan felfogású népünk még nem romlott meg annyira, hogy a nagy városokban divó idegen bőrben elkövethető botrányok és erkölctelenségek után áhítva, hanem megéri azzal, hogy nyílt arezczal s az illemszabályait megtartva mulathat, ha ideje és alkalma van.

— **Párisban** Izabella spanyol exkirályné rendez még e hó folyamában egy álarczos-bálat, melynek látogatói tetőtől-talpig papirból készült jelmezben fognak megjelenni. Jaj neked bál, ha valaki egy szál égő gyufát eldob.

— **A Deák-szoborra**, mint a hivatalos lap közli, eddig 160,219 frt. 56 kr. gyűlt be.

— **A világ összes vasújtjai.** Dr. Engel szerint 1829—1879. évek alatt 105 ezer lokomotív, 210 ezer személy és 245 ezer teher-szállító kocsik készült 46 milliárd frt. értékben.

— **A soroksáriak** arra kérték mostanában papjokat, hogy magyarul is tartson nekik szent beszédeket. Eljenek a derék soroksáriak!

— **Lugoson él még** Csörtán Mojsze nevű ember, ki 20 évig volt katona és résztvett a nagy Napoleon elleni csatákban. Most az öreg invalidus 100 éves.

— **Színházi játérend.** Vasárnap 20-án „Zsidó Sári.” Új népszínmű. Kedden 22-én Hetényi Béla úrnak, a nemzetiszínház tagjának vendégszínházát: „Dóra.” Szerdán 23-án „A Fourchamboult család” (bérletben). Csütörtökön 24-én itt először: „Villemer marquis.” Szombaton 26-án „A bőregér.” Vig operette 3 felvonásban, Gálósi János jutalmául. Vasárnap, sorsolással egybekötve: „Farsangi fánkok.” Legujabb bohózat dalokkal.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1881. február 18-án.

Tisztabúza métermázsánként	10.50	któl 11.—	krig.
Kétszerbúza	9.60	” 10.—	”
Rozs	9.—	” 9.30	”
Árpa	6.10	” 6.30	”
Zab	6.10	” 6.40	”
Tengeri	5.90	” 6.20	”
Burgonya	2.10	” 2.30	”

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

(X) **Rendkívüli fontos**, mellbajok és makacs köhögésben szenvedők részére az orvosok által eddig legjobbnak elismert és meglepő sikertől koronázott gyógyszer, (a gümőkör minden fokában gégehurut, idült köhögés vagy rekedtségnél) a Dr. Miller-féle mohnövénynedv. A szenvedő emberiség ezen szerben a mellre nézve rendkívül becses eszközt bír, melynek biztos gyógyerejére nézve feltűnő bizonyíték rejlik abban, hogy fennállásának rövid ideje alatt, dacára a számtalan, fennen dicsért és ajánlott szernek, magának mindenféle utat nyitott. Eredeti tégelyekben van gyermekek és felnőttek számára. Egy tégely ára használati utasítással együtt 50 kr. Kecskeméten valódi minőségben egyedül Bóka Zsigmond fűszer-kereskedésében, Szegeden Gösner K. m. k. lotto-üzletben, Budapesten Édeskúty L. m. k. udvari ásványviz szállítónál kapható. (12—5)

Csász. kir. osztr. szabadalommal

és

porosz királyi miniszteri jóváhagyással.

Dr. Borchardt's illatosnővény-szappana, a testbőr szepítésére és jobbítására, elismert hatékonyságú minden bőrkütséknél; eredeti csomagcskáiban bepecsételve 42 kr.

Dr. Suin de Boutemard's zamatos fog-szappana a fogak és a foghús épentartására 1/4 és 1/2 csomagcskáiban ára 70 és 35 kr.

Dr. Béringuier's zamatos koronaszesze, értékes illat- és mosóvíz, mely az életszerveket erősíti és üdíti; eredeti palackokban ára 1 frt. 25 kr. és 75 kr. **Leder testvérek** balzsamos földi-dióolaj-szappana; darabja 25 kr., 4 drb. egy csomagban 80 kr. — Különösen családoknak ajánlható.

Dr. Hartung növény-kenőse, a hajnöves felkötésére és felélesztésére; bepecsételt és üvegben bélyegzett tégelyekben ára 85 kr.

Gyógyszeres Benzoe-szappan, legfinomabb mosdószappan, ugyanazon eredménnyel bír, mint a Benzoe-tinctura; ára csomagonként 40 kr.

Dr. Hartung's china-héj-olaja, a legjobb china-héj főzetből, balzsamos olajokkal a haj fentartására és szepítésére. Ara 85 kr.

Dr. Béringuier's fü-gyökér-hajolaja, a haj és szakáll sürítésére és fentartására; 1 palack ára 1 frt.

Dr. Koch's növényezukorkái, elismert jelességű háziszser hűtés, rekedtség, nyálkásodás és torokkarczolásnál stb.; 70 és 35 kros eredeti dobozokban.

Dr. Béringuier's növényi hajfestőszere, valódi-an fest fekete, barna és szőke színre; teljesen fölszerelve kefével és csészével 5 o. é. frt.

Dr. Lindes' tanár növényi rudaes-kenőse, a haj fényét és ruganyosságát fokozza és egyszersmind az oldalhaj összetartására is alkalmas; eredeti darabokban 50 kr.

Balzsamos olajbogyó-szappan, a bőr finomsága és puhaságára éltető és tartós befolyása által tűnik ki; 35 kros csomagokban.

Az egyedüli elárúsítás fent kitett árak mellett: Kecskeméten: Molnár János, Kalocsán: Horváth Károly, Duna-Földváron: Nadhéra Pál, Pesten: Török József gyógyszerész uraknál.

Óvás!

Óvjuk a t. közönséget, többféle, névszerint a Dr. Suin de Boutemard fogpasztája s Dr. Borchardt illatos nővényzsappanjának megnevezése alatti hamisításaitól. Ezeknek több hamisítója és eladója máris érzékeny pénzbirosra lettek a törvényszék által elítélve.

140 (10—8) **Raymond és társ,**
es. kir. szabadalom-tulajdonos Berlinben.

35.
1881.

Hirdetmény.

A kecskeméti róm. kath. egyház tulajdonát képező, a Casino vonalán, homlokzattal a piacra néző emeletes épületben levő hét bolthelyiség e folyó 1881-ik évi október 1-ső napjától, valamint a nagypiaczi négyszegletes épületben, most Vajda István használatában álló búzapiacra néző, kapu melletti bolthelyiség május hó 1-ső napjától számított négy évre zártlevélben teendő ajánlat útján a többet ígérőnek fog bére adatni, mely körülmény az illetőknek azzal hozatik tudomására, hogy ajánlataikat 100 frt bánatpénz kíséretében e folyó évi ápril hó 2-ig bezárólag a gondnoki hivatalnál beadják; ezentúl beadott ajánlatok el nem fogadtatnak; a Vajda-féle bolthelyiségre 50 frt bánatpénz mutatandó be.

A bérlet feltételei mindennap reggeli 8 órától déli 11 óráig a jegyzői hivatalban megtekinthetők.

Kelt Kecskeméten, 1881. február 8-án.

12 (2—2)

A gondnokság által.

Hirdetmény.

A kecskeméti takarékpénztár-egyesület által, Kecskeméten a kaszinó nagytermében folyó évi február hó 27-ik napján d. e. 10 órakor tartandó:

rendes évi közgyűlésre

a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai lesznek:

- 1) Elnöki jelentés.
- 2) A felügyelő-bizottság jelentése.
- 3) A felügyelő-bizottság jelentése alapján a nyereség felosztása iránti javaslata az igazgatóságnak.
- 4) A zárszámadás és mérleg jóváhagyása.
- 5) Az igazgatóság által előterjesztendő indítványok.
- 6) A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő-bizottság ki-nevezése.
- 7) Egyéb a társulatot érdeklő indítványok.

Kecskemét, 1881. évi február 5-én.

Dr. Szeless József,

igazgatósági elnök.

11 (3—2)

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1881.

89.
1880.

Árverési hirdetmény.

15 (1—1)

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a Kecskeméti takarékpénztár egyesület végrehajtónak néhai Kovács László örökösei végrehajtást szenvedők ellen 500 frt. váltó tőke és járuléka iránt folyamatban levő végrehajtási ügyben a kecskeméti 4292. sz. tjkvben 1009. rsz. a. foglalt Kovács Gusztáv és Kovács László, mint néh. Kovács László örökösei nevén álló szőlőbirtok az 1881. évi márczius hó 5-ik napján délelőtti 9 órakor mint első, és 1881. évi ápril 5-ik napján délelőtti 9 órakor mint újabb második határidőben, ezen kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilv. árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-ör. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézött birtok nem fog eladatni.

2-szor. Az árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy magyar állampapírban a kitézött kezéhez letenni.

3-ör. Vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben, és pedig: az első részt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a második részt ugyanazon naptól számított negyvenöt nap alatt, a harmadikat szintén ugyanazon naptól számított hatvan nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés jóváhagyása napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknél előre kieszközölt utalvány alapján a helybeli m. kir. adó-mint bírői letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-er. Az árverés jóváhagyása után vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5-ör. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-szor. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekeltek felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében, vevő részére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni, és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsárán alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek kifüggesztése napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyujtsák be; különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviselők végett helyben megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék tkvi osztályának 1881. évi január 12-én tartott üléséből.

Gyeness Bertalan,
tanácsjegyző.

Gáll Ferencz,
kir. törvényszéki elnök.

742.
1881.

Hirdetmény.

A Casino alatti sarok és mellette Gallia Fülöpné által birt bolthelyiség s melléképületei haszonbérlete folyó évi ápril 23-án lejárván, azoknak újból haszonbérbeadása 3 évre a 742/881. sz. tanácsi végzéssel megrendeltetett s az árverés megtartására folyó február hó 22-ik napjának reggeli 9 órája a gazdasági hivatalba kitézettek, melyre vállalkozni akarók 100—100 frt bánatpénzeli megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy az árverési feltételek a gazdasági hivatalban addig is megtekinthetők.

Kecskemét, 1880. február 5.

13 (2—2)

A gazdasági osztály.

Hirdetmény.

Kecskemét sz. kir. város tulajdonát képező felső-alpári 574 hold s néhány négyszegöl úgynevezett **Kisréti** birtoknak nyilvános árverésen három évre leendő bérbeadása a 422/1880. sz. közgyűlési végzés által megrendeltetvén; az árverés megtartására e folyó 1881-ik évi márczius hó 3-ik napjának délelőtti 9 órája a lakiteleki korcsmához akként tüzetik ki, hogy ezen árverésbe a szomszéd községbeliek is bebecsátandók lesznek, mely kitézött határidőre vállalkozni akarók 100 frt. bánatpénzeli megjelenésre ezennel felhivatnak.

Kelt Kecskeméten, 1881. évi február hóban.

16 (2—1)

A gazdasági osztály által.

Belső sétatér mellett
168. sz. alatt

magán- és családi-lakás

van kiadó.

Ugyanott többféle tűzifa is kapható.

14 (0—2)